Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

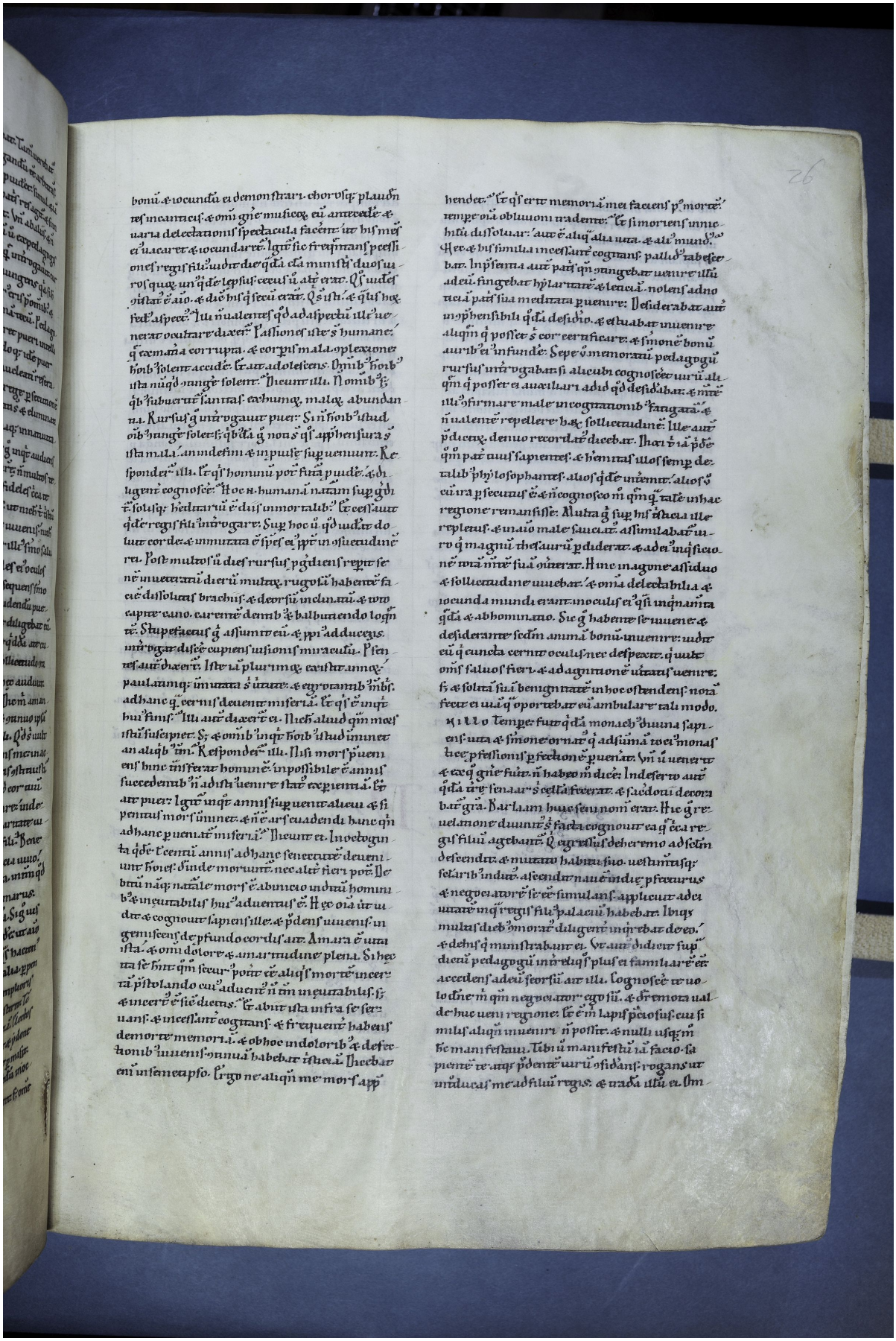

26

bonũ. & iocunda ei demonstrari. chorusq; plauden
tes meantes. & omni genere musicorũ. eũ antecedẽte &
uaria delectationis spectacula facẽte. in his mes
ei uacare & iocundari cõgrue sic fr̃ es manse pcessi
onis regis filio. uidere dicẽs q̃da cã ministri duos u
rosq; unũ q̃dẽ lepsus cecus ũ. alterũ caecũ. Qs iste. & q̃ ista
ẽ aio. & dicẽ his q̃ fecũ erãt. Qs iste. & q̃ ista hæc
fecerũt aspice. Illi ñ ualentes q̃d ad aspectũ illi uen
ire aut ocultare dicẽtes. Passiones iste s humane.
q̃ carnem ãa corrupta. & corpis mala oplexione
hoib solem accidẽt. Ita aut adolescens. Omnib hoib
ista nũq̃d mangere solent. Cũque illi. Nomib q;
q̃b subuenire sanitas. cibumq; malq; abundan
na. Rursus q̃ interrogauit puer. Si ñ hoib istud
oib mangere solent. q̃b dã q̃ non s q̃ apprehensura s
ista mala. an indefin & in pulse sup uenium. Re
spondẽt illi. Ita q̃ hominũ potestãt pudẽ. & di
ligenter cognoscẽ. Hoc n. humana natũ sup q̃di
ẽ solus. hedarũ ẽ dis in mortalib. Ita cessant
q̃dẽ regis filio interrogare. Sup hoc ũ q̃d audiẽs do
luit corde. & immutata ẽ spes ei. ppter infirmitatẽ
ira. Post multos ũ dies rursus pgdiens repe se
ne inuenerũ diertũ multq; rugosis habentẽ fa
ciẽ dissolutas brachis. & deorsũ inclinatis. & uro
capite cano. curentẽ dentib & balbutiendo loqn
tẽ. Stupefactus q̃ assumere eũ. & ppi adducens
interrogare disce capiens ipsionis miraculũ. Pfen
tes aut dicẽtẽ. Iste ũ plurimq; causte annoq;
paulatimq; immutata s uiuere. & exercitib mbs.
ad hanc q̃ cernis deuenit miseriã. Ita q̃ ẽ inq̃
hui finis. Illi aut dicẽtẽ ei. Nichil aliud qm mors
istũ suscipiet. Si. & omib inq̃ hoib istud immer
an aliqb tm. Respondẽt illi. Nisi mors puen
ens hunc mistrat hominẽ. impossibile ẽ annis
succedentib ñ adisti uenire statẽ expectatã. Ita
aut puer. Igitur inq̃ annis sup uenientib aliqu & si
pentas mors ũmere. & ñ ẽ ars cauadendi hunc qm
ad hanc puenitãt miseriã. Cũque ei. Inuectogin
ta q̃dẽ centũ annis ad hanc senectutẽ deueni
unt hodie. Sinde mortuũ. nec alter fieri potest. De
bitũ nãq natale mors ẽ abuncio indutũ homini
b & inenarabilis hui aduentus ẽ. Hæc audiens puer
dixit & cognouit sapiens ille. & pdens uuentis in
gemiscens. de pfundo cordis aut. Amara ẽ uita
ista. & omni dolore & amaritudine plena. Si hæc
ita se habent qm secur potest ẽ aliqs mortẽ uicer
ta pstolando eũ aduenẽ ñ tm incertabilis. si
& incertũ ẽ sic dicens. Ita abiit ista infra se serc
uans. & incessant cogitans. & frequentẽ habens
demortẽ memoriã. & ob hoc in dolorib & defec
tionib inuenis omnia habebat istud. Cũque
eũ in se ea ipso. Ergo ne aliqn me mors app
hendat. Ita qs erit memoriã mei faciens p morte
tempe oũ obliuioni tradente. Ita si moriens unne
hitũ dissolutat. aut ẽ aliq alia uita. & alt mundus.
Hæc & his similia incessant cogitans. pallidus rabescẽ
bat. In pseuia aut patris qm angebat uenire illũ
adeũ. fingebat hilaritatẽ & leticiã. nolens ad no
ticiã patris sua meditata puenire. Desiderabat aut
inopinabile q̃dã desidio. & etiam uiuere
aliqm q̃ posset s cor certificare. & simonẽ bonũ
auribẽ infundẽ. Sepe ũ memoratũ pedagogũ
rursus interrogabat si alicubi cognoscere uirũ ali
qm q̃ posset ei auxiliari ad id q̃d desiderabat. & mite
illũ firmare male incognitorib fangatã. &
ñ ualentẽ repellere hæc. sollicitudinẽ. Ille aut
pdicta. denuo recordat dicebat. Ita ira pdẽ
qm pater aut sapientes. & hominis illos semp de
talib philosophantes. alios q̃dẽ intentes. alios s
cũ ira pseuitus ẽ. & ñ cognoscẽ m qm q. talẽ in hac
regione remansisse. Multa g sup his ducta ille
replenus. & in aio male suscitat. assimilabat ui
ro q̃ magnũ thesaurũ pdidit. & ad ei inq̃sitio
nẽ ita intẽtẽ sua oiuitat. Hinc in agone assiduo
& sollicitudine uiuebat. & omia delectabilia &
iocunda mundi erant in oculis ei qsi in qn ima
q̃dã & abhominando. Sic g habentẽ se uiuente. &
desiderante sedũ animã bonũ uiuere. uidit
eũ q̃ cuncta cernit oculis. nec despexit. q̃ uide
omis saluos fieri. & ad agnitionẽ ueritatis uenire.
s & solita sua benignitate in hoc ostendens. nota
fecit ei uia q̃ oportebat eũ ambulare tali modo.

XIIII o Tempe. fuit q̃dã monachus omnia sapi
ens. ita & simone ornat q̃ adsumãt uel monas
tice professionis pfectionẽ puenit. Cui ũ uenerit
& cũ q̃ gnie fuit. ñ habeo m dicẽ. Indesinenter aut
q̃dã ire senitus s celli fecerat. & sicdoni decora
bat gria. Barlaam huic seu nomen erat. Hic g re
uelatione diuinitus facta cognouit ea q̃ ẽa re
gis filiũ agebant. Q ergo ille debere mo ad sedẽ
descendit. & mutatis habitu suo. uestimentis q;
solitis indutus. ascendit nauẽ in die pfecturus
& negotiatorẽ se ẽ simulans. applicuit ad ei
uitatẽ inq̃ regis filii palatiũ habebat. Ibiq;
multis diebus morat diligenter inquirebat de eo.
& debitis q̃ ministrabant ei. Cũque audiret sup
dictũ pedagogũ interrogauit plus ei familiarẽ ẽt
accedens ad eũ seorsũ aut illi. Cognoscere uo
lo dne m qm negotiator. ego sũ. & de remota ual
de hue uenio regione. Ita ẽ m lapis pciosus cui si
milis aliqn inuenire ñ possit. & nulli usq; m
hc manifestauit. Tibi ũ manifestũ ita facio. sa
pientẽ te atq; pdentẽ uirũ obsidans. rogans ut
mi ducas me ad filiũ regis. & tradas illũ ei. Qm